

Vestindien, og Island er dog en Landsdel, vi staa i en ganske anderledes national Samfølelse med. Det forekommer mig derfor, at der heller ikke er Grund til at kræve Indfødsret her. Nu er man i Folketinget naaet til det Kompromis paa dette Punkt, at man har gjort Indfødsret til en Betingelse for Valgbarhed, dog saaledes, at de, der nu ere valgbare, beholde deres Valgbarhed i 10 Aar. I øvrigt er det bestemt, at hele Spørgsmaalet om Valgret, Valgbarhed og Valgcensus til den Tid skal tages op til fornyet Behandling. Det synes mig, at naar Guvernøren mener, at det er uheldigt for den rolige Udvikling paa Øerne at gaa videre, saa bør man her i Tinget slaa sig til Ro dermed. Hvis man saa ved næste Revision vil tage Skridtet fuldt ud, kan man jo gøre det, men det er jo ogsaa muligt, at man da efter nærmere Overvejelse vil betænke sig derpaa. Jeg vil meget henstille, at man tager Hensyn til mine Bemærkninger i saa Henseende. Jeg tror, at man vil gøre vel deri, og jeg tror ikke, man derved paa noget Punkt vil udsætte sig for, at der trænger sig Interesser frem i Ledelsen af Øerne, som burde holdes tilbage. Som sagt, paa Island stille vi jo ikke Betingelser om Indfødsret, ja, vi stille jo mærkværdig nok ikke en Gang denne Betingelse for Udøvelse af Valgret i vore Handelspladser her i Danmark.

Dette var i Hovedsagen de Bemærkninger, jeg havde at gøre til det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen), som jo i det hele udtalte sig i Tilslutning til Forslagene, og hvis gode Medvirkning til Gennemførelsen af dem jeg meget maa ønske, da jeg jo ved, at han interesserer sig ganske overordentligt for Øernes Fremvækst.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott) gjorde i Forbindelse med den almindelige Tilslutning, han gav Forslagene, nogle enkelte Bemærkninger. Han sagde, at han ikke havde noget at indvende imod, at Indtægterne skaffedes til Veje gennem Tolden, naar Befolkningen ønskede det. Jeg mener ogsaa, at det maa blive Befolkningens eller den lovlige Repræsentations Sag at afgøre, hvorledes Skatterne skulle opkræves. Men jeg er ganske vist meget mere stemt for, at Skatterne skaffes til Veje gennem en Formue- og Indkomstskat end igennem Tolden, og jeg vil ærligt sige, at jeg vil bestræbe mig for at vinde Kolonialraadenes Samtykke til, at en saadan Formue- og Indkomstskat kan blive indført. Dens Provenu vil da kunne gaa ind i Kolonialkasserne for at an-

vendes til Gennemførelsen af nogle af de mest nødvendige Reformers derovre. Det ærede Medlem gjorde med Hensyn til Pensionsloven en Bemærkning angaaende Bestemmelsen om, at den Reduktion, som her finder Sted, skal gælde de nuværende Embedsmænd, som tage deres Afsked senere end 5 Aar efter, at Loven er traadt i Kraft. Det ærede Medlem mente, at man her rørte ved et bestaaende Forhold, som man ikke havde Ret til at røre ved. Jeg kan ikke anerkende dette. Det forekommer mig, at Forholdet mellem Staten og en Embedsmand maa være det, at enten er det et Kontraktforhold, hvorved Staten forpligter sig til noget bestemt, saa længe Embedsmanden har sit Embede, og hvorved Embedsmanden heller ikke faar mere Ret end den, han erhverver ved Kontrakten, eller ogsaa maa det kunne forandres fra Statens Side baade saaledes, at Lønnen og Pensionen kunne sættes op, og saaledes, at den med passende Varsel kan sættes ned. Nu er der ingen Tvivl om, at Embedsmænd i al Almindelighed meget ville have sig frabedt den Opfattelse af Forholdet, at de havde afsluttet en Kontrakt for Livstid, saa at Lønningen ikke skulde kunne forhøjes under stigende Konjunkturer, der enten vare gunstigere for Staten eller gjorde det vanskeligere for dem at leve; men naar en saadan Opfattelse hævdes fra den ene Side, maa det ogsaa fra Statens Side kunne hævdes, at naar der er givet særlig høje Lønninger eller Pensioner, som der ingen Grund er til at opretholde, maa en Nedsættelse kunne finde Sted. Det forekommer mig, at der i saa Henseende maa være Gensidighed mellem Staten og dens Embedsmænd. I øvrigt skal jeg indrømme det ærede 2det Medlem for 3die Kreds, at det er et mindre Spørgsmaal, og jeg skal gerne forhandle om det med ham og med det Udvalg, som bliver nedsat.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) vilde jo ogsaa gerne have haft den vestindiske Kommissions Forfatningsforslag. Jeg har allerede udtalt mig derimod og skal ikke komme nærmere ind derpaa. Han synes at se et ondt Varsel deri, at Titelen paa det første Forslag er Forslag til Lov om Ændringer i Kolonialloven for de dansk-vestindiske Øer af 27. Novbr. 1863. Han sagde om Kolonialloven af 1863, at den havde været Banneret for Nedgangen paa Øerne, og det, vi her skulle vedtage, skulde gerne være Fanen for Fremskridtet, og derfor skulde vi have en anden Titel. Naa,